

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

37. De quinque plagis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

DE QUINQUE
Plagis.

*Vnus militum lancea latus ejus
aperuit, &c. Joan. 19. Pax vo-
bis. Et ostendit eis manus, &
latus. Joan. 20. Ostendit eis
manus, & pedes. Luc. 24.*

PUNCTUM XXXVII.

Sed jam Verbum abbreviatum, quod
fecit Dominus (in utero Virginis) su-
per terrā, in cruce modò extensum men-
tis oculis intueamur, atque librum scriptū
intus. *Et foris*, non amplius clausum, sed
modò non quidem clavibus, sed clavis,
non manu, sed lancea pro nobis referatū
per ista foramina. Et vivi sunt, ait Ber-
nardus, char. *Terres Passionis Christi.*

Dicat unusquisque: *Vadam, & videbo
visionem magnam: pedibus affectuum ac-
cedite ad eum, & illuminamini, & facies ve-
stra non confundentur.* Eamus, videamus,
admiremur, atque rei tam admirandæ
causam interrogemus. Respondet autem:
Est enim iste liber istudque verbum
sermo Dei *virius, & efficax, & penetrabilior
omni gladio ancipiti, & pertingens usque ad
divisionem anime, ac spiritus, compagum
quoque, ac medullarum, & discretor cogita-
tionum, & intentionum cordis.*

Dic ergo, ô bone Jesu: *Quid sunt plaga
ista in medio manuum tuarum? Quin etiam
lateris, ac pedum? Pedes, inquit Bernar-
dus, quorum scabellum adoratur, cruce
clavo affiguntur! manus, quæ formave-
runt cælos, sunt in cruce extensæ, & cla-
vis affixæ! latus lancea perforatur! Quid
sunt, quid sunt, quæso, Domine, plaga istæ?*

*Audiam, quid loquatur in me Dominus
Deus. His plagatus sum, inquit, in domo eo-
rum, qui diligebant me.*

O responsum admirandum! *Fidelis ser-*

*mo, & omni acceptione dignus. Excipe illum,
anima mea, & in penetralibus cordis tui
reconde, atque ita meditare, ut in medi-
tatione tua exardescat ignis dilectionis
in Deum, ac Redemptorem tuum.*

Sed, quid ais, Domine? Nunquid dili-
gebant te, qui plagas adeo crudeles infli-
xerunt? aut domi suæ tibi infligi passi
sunt? Nunquid signa dilectionis sunt ista:
& non potius odij, ac dilectioni repu-
gnantia.

*Gen. 49. Quia in furore suo occiderunt vi-
rum, & in voluntate sua suffoderunt murum
Principes Sacerdotum, utique de Tribu
Levi, nec antea desierunt in furore perti-
naces, donec morte Crucis virum occi-
derunt, & lancea suffoderunt murum
templi non manufacti, de quo vir ipse di-
xit: Solvite templum hoc, &c.*

*Eccl. 12. Et quasi adjuvans suffodiet plan-
tas tuas.* Scilicet hoc facit amor Dei in
nos, ut quicquid ad nostram salutem
pertinet, atque ad amorem suum erga
nos demonstrandum, quamvis molestū
sibi, ac laboriosum sit, gratum, acceptum-
que habeat. *Quibus plagatus sum in domo
delecti mei.* Legunt Septuaginta: Amore
vulneratus est, inquit Augustinus, pro-
pter delicta nostra.

Annis septem servivit Jacob socio
suo Laban tot laboribus, atque ærumnis,
quin etiam imposturis oppressus, ut dice-
ret: *Dio nocteque a stu urebar, & gelu, fugie-
bat quo somnus ab oculis meis.* Et tamen vi-
debantur ei dies pauci pro amoris magnitudi-
ne, quo scilicet prosequeretur Rachel. Sa-
va quidem erant vulnera Christi iniquo
animo & inflicta, & tamen inquit: *His
plagatus sum in domo eorum, qui diligebant
me, in domo delecti mei;* quia nimirum suo
satisfaciebant desiderio: *Baptismo habeo*

*baptizari, & quomodo convelar, usque dum
perficiatur? Ardebat quippe desiderio vi-
scera misericordie suæ patefaciendi, in
quibus visitavit nos oriens ex alto, indeque
languinem fundendi in pretium redem-
ptionis nostræ, sui que immersi in nos
amoris ostensionem. Hinc etiam, quod
potuit gutta, fecit unda, inquit Bernar-
dus. Gutta fuisset satis redemptioni: ac
non satis suo in nos amoris. Quapropter
beneficij*

Apo. 5.

Bern. ep. ad
Colonien.
Exod. 3.
Psal. 33.

Hebr. 4.

Zach. 13.

Psal. 84.
Zach. 13.

1. Tim. 1.

Joan. 1.

Eccl. 12.

Septuag.

August. in

Man. c. 21.

Gen. 31.

Gen. 29.

Luc. 12.

Luc. 1.

Bernard.

beneficij loco duxit missionem reliqui sanguinis per clavos, & lanceam, ut hoc pacto ipsus sitis satisfieret. Unde memos beneficij, & memor injuriæ: *Hic plagatus sum*, inquit, *in domo eorum, qui diligebant me.*

Sic aliquando mulieres, quibus plenas sunt lacte mammae, si catuli admoveantur, qui lac sugant, vel dentibus eliciendo aliquid afferant doloris, gratam habent, licet catuli rem gratam facere non intendant. *Circumdolorunt me canes multi. Et circumdederunt me, sicut apes*; quorum alius lancea, alij clavis, alij aliter meum sanguinem depromerent: quod tanquam beneficium duco; siquidem totum meum effundidi sanguinem mihi est in operatis.

Sed pace tua, Domine, non videtur esse ad interrogata responsio. Interrogaris enim de re, atque natura, sive causa plagarum, assignas autem pro responsione locum, ubi inflictæ sunt: *Hic plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me*; cum scilicet non erant increduli, vel *dissecti mei*, nec pe populi Judaici, cujus salutem desidero. Amantis responsio est nihil fere æstimantis à se collata in amicam beneficia.

Suscipit aliquis ingentes pro amico labores, adit multa pericula, quibus ab amico cognitis, & quanta, inquit, pro me pericula suscepisti? me totum, meaque omnia tibi debeo. Respondet ille: *Quid? nihil feci: nihil tui: utinam mihi se se offerat occasio mei erga te amoris patefaciendi!* Alius absens rem multo pretio emit, vel ab amico imperatam, vel ut illi eam dono det: illum deinde adit, atque rem emptam offert: is pretium exquirat, quod amico solvat. Hac de re, respondet alter, non sit nobis sermo: nihil valet beneficij loco duco, si manus ulum hoc accipere non graveris.

Christus euntibus Emauntem, atque acerbitatem passionis ejus commemorantibus respondit: *Quæ? Nunquid, Domine, oblitus es tora rumnarum, pretij sanguinis tui, quo nos redemisti, quem effudisti in nos abundè, ut copiosa esset apud Deum redemptio? Copiosa redemptio data est nobis, inquit Augustinus, in* *Speranza Scripturae selecta.*

vulneribus Jesu Christi Salvatoris nostri, & tamen respondes: *Quæ? Ita lanè: parum enim mihi videoor fecisse præ amoris magnitudine, quo dilectus animas prosequor.*

Quid igitur mirum, si interrogatus: *Quid sunt plagæ istæ?* declinet responsum, atque aliò videatur ejus rendere oratio? *Quæ? dicat: Quicquid sit de plagis, mihi gratæ sunt: his oblector. Et sicut transitorus de hoc mundo ad Patrem, ne unquam mei obliviscaris, tibi me ipsum sacramentaliter reliqui: ita ne putes, me tui aliquando oblitum iri: Ecce in manibus meis descripsi te. Alij, depinxi te. Pagninus: Alij. Ecce super volis exaravi te stylo ferreo, mei sanguinis atramento. Et Zacharias: Ecce quasi in manibus tuis signatus es coram me, juxta Chaldæum.*

O ardens amor! & ingens amor! & dulcis, & suavis amor! Si passus est pro nobis, inquit Cyrillus Alexandrinus, quomodo nostri oblivisceret? vel quomodo non erimus in oculis ejus, propter quos ligno affixus est?

Sed si præ nimio amore non explicat ille nobis, quid sint plagæ istæ, earumque pretium, nos eò magis inquiramus, ne simus ingrati, atque ut ipsarum fructua perecipiamus, & in tantum amatorem amore exardescat, & liquefiat anima nostra. *Empti enim estis pretio magno, inquit D. Paulus, glorificate, & portate Deum in corpore vestro.*

Quid igitur sunt plagæ istæ? Sunt luminaria, & Soles, quibus anima illustratur, ignescat, exardescat, vita vivat. Sol, inquit D. Thomas, est fons splendoris, fornax ardoris, & caulis generationis. Et plagæ istæ intellectum illuminant, affectum inflammant, & generant in anima virtutes, & sanctificam.

Intellectum illuminant: sicut enim Sol nibe rectus parum luminis affert; si verò scindatur nubes, per scissuras illas, atque foramina radios emittit, & eò uberiores, quò major fuerit scissura, ita justitiæ Sol nibe carnis obductus, per carnem lanceæ, & clavis perforatam emittit radios, quibus sua immensa bonitas, ac virtus à nobis videri possit; & præsertim per magnam

Eccc larcis

Psal. 21.
Psal. 117.

Luc. 24.

Aug. Man.
1. 2. 1.

Aug. in Man-
isp. 21.

Luc 1.

Ioan 18.

Bernard. in
Alleg. Fil-
manni.

Exod. 33.

Jerem. 34.

Bernard.

D. Jo. ferm.
de Natv.
Domini.

lateris, prorenti plagam Augustinus: Per foramina corporis, inquit, patent mihi arcana cordis: patet magnum pietatis sacramentum: patent viscera misericordiae Domini, in quibus visitavit nos oriens ex alto. Propterea ad tollendam caecitatem cordis, intellectuque Apostoli Thomae illuminandum, propositae fuerunt ei à Christo plagae, & videndae, & tangendae. Infer digitum tuum huc, & mitte manum tuam in latus meum, & noli esse incredulus, sed fidelis. Vide, quomodo illuminatus. Dicit enim: Dominus meus, & Deus meus in quae verba Bernardus: Unde hoc reportatum est, nisi ex foraminibus petrae? Bona foramina, quae fidem offerunt resurrectionis, & Christi Divinitatem. Idem: Propterea vulneratum est latus tuum, ut per vulnus visibile, vulnus auri invisibile videamus.

Moyfi videre cupienti gloriam, & faciem Dei, dixit Deus: Ostemdam tibi omne bonum. Est locus apud me, & stabis supra petram, cumque transibit gloria mea, ponam te in foramine petrae, & protegam: dextera mea, donec transeam, tollamque manum meam, & videbis posteriora mea. Quo transeunte coram eo, ut dicitur Exod. 34. ait: Dominator Domine Deus, misericors, & clemens, patiens, & multa miserationis, ac verax, qui custodis misericordiam in millia, qui auferis iniquitatem, & scelera, atque peccata, nullisque apud te peccator innocens est. Vides, ut constitutus in petra cognovit divina, attributa. Petra autem erat Christus. Foramina verò, ipsius plagae, ut ait Bernardus.

Nec solum illuminant, ut cognoscamus divinam bonitatem: verum etiam ut agnoscamus nos ipsos, nostramque dignitatem. Sicut enim radij solis faciunt actu visibiles eas res, ad quas protingunt: ita Divinitatis radij è plagis ad nos protecti efficiunt, ut ex magnitudine dilectionis, & pretij, quo habiti sumus, ut proprio sanguine nos redimeret, Deus ipse conveniens duxerit, ut quali dignitate sumus insigniti, nobis innotescat, q. d. Agnosce, ô Christiane, dignitatem tuam, & divinæ confors factus naturæ, noli in veterem utilitatem degenti conversatione redire. Ex dignitate pretij, ex his

A plagis, quasi oculis, soluti agnoscite, mortales, vestrarum animarum pretium. *Nô corruptibilibus auro, vel argento redempti estis de vana vestra conversatione paterna traditionis, sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi, & incommuniati, procogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati autem novissimis temporibus propter vos, &c.*

Secundò, affectum inflammant. Affectus, sive voluntas inflammatur ex vehementi intellectu apprehensione pulchri, & boni, honesti, utilis, & delectabilis ipsius voluntatis objecti. At quid bonum eius, & quid pulchrum eius, nisi frumentum Electorum, & vinum germanis virginis? En frumentum ligno subactum, manibus hinc inde versatum in panem redactum. (Mittamus lignum in panem eius) in elibano suae charitatis igne decoctum. En botrus Cypri: unum vas vini preciosissimi clavis, & lancea perforatum, unde ipsius fluente sanguine, quasi vino inebriemur. Venite, comedite, amici, & bibite, & inebriamini, & hauristis.

Sancta ebrietas, quae non ad furorem, vel amara, sed ad amorem, & reverentiam adducit: est enim vinum sponsi lacte mixtum (Bibi vinum meum cum lacte meo) idemque dilectae Sponsae propinaturus, quam ad bibendum invitat. At unde propinavit? Est ubera, en plagae, ut sugatis, & replamini ab ubere consolationis eius. Simus quasi infantes sugentes ubera, & iuxta Salomonis consilium Prov. 5. Ubera eius inebriant te in omni tempore, & in amore eius delectare iugiter. O quam meliora sunt, Domine, ubera tua vino terrenarum, scilicet consolationum! Augustinus: Vulnera Jesu Christi plena sunt misericordia, plena pietate, plena dulcedine, & charitate. Et Bernardus: Per has rimas licet mihi sugere mel de petra, oleumque de saxo durissimo, id est gustare, & videre, quoniam suavis est Dominus.

Cupis odores? Fragrantia unguentibus optimis ista sunt ubera, sunt enim rosae junctae lilio. En lilia inter sumas, & quinque rubicundas praeter ceteris olentes rosas: gratior quippe rosa est pulchrum suffusa tubore. Rosa, quae post hyemem vernant pro nobis in

1. Pet. 3.

Zach. 9.

Jerem. 11.

Cant. 1.

Cant. 5.

Ibid.

Isa. 66.

Prov. 5.

Cant. 1.

Aug. Man.

c. 21.

Bernard.

Cant. 1.

in

in perpetuas aeternitates: pro nobis, in-
quã, si quando enim malcolens peccato-
rum nostrorum fumus ab igne concupi-
scentiã, vel irã, in altum actus ad nates
aeterni Patris perveniat, unde provoce-
tur ad iram, admovet Christus has quin-
que bene olentes rosas: ostendit enim, in-
quit Bernardus, Patri latus, & vulnera,
quibus admoris, ô quoties odoratus Do-
minus odorem suavitatis, placatus est, ne
faceret malum, quod locutus fueras ad versus
populum suum!

Bernard.

Exod. 32.

Habet rosa tot linguas suas, quot folia
necnon ista plagæ tot linguas, quo: emil-
si sanguinis guttas. Nonne linguæ sunt
gutta sanguinis Christi? Dicit Apostolus
ad Hebræos 12. *Accessistis ad sanguinis asper-
sionem melius loquentem, quam Abel.* Audi
Dominum loquentem ad Cain: *Vox sangui-
nis fratris tui clamat ad me de terra.* Et quid
clamat nisi ultionem? At verò Christi
sanguis peccatorum nostrorum remissio-
nem, gratiarum largitionem. *Advocatum
habemus,* inquit Joannes, *apud Patrem Je-
sum Christum, & ipse est propitiatio pro pecca-
tis nostris, qui etiam, ut ait Apostolus, inter-
pellat pro nobis idque per istas plagas, dum
ostendit Patri latus, & vulnera, & per san-
guinem inde fufum, quasi dicat: Ista pla-
gæ loquantur: hæc vulnera pro peccato-
ribus intercedant, quæ gratiam & remis-
sionem meruerunt, quæ superest hæc
pretium solverunt.* Rupertus: Singulæ
plagæ grandem vocem habuerunt. Si de
Lazari plagis, inquit Chrysologus, in ad-
monendo divite torfuisse pauperis ora,
quot vulnera, quid dicendum de Christi
plagis melius loquentibus?

Hebr. 12.

Gen. 4.

Joan. 2.

Rom. 3.

Rup. lib. 13.
in Joan.
Chrysolog.
serm. 121.

Quidni conciliabunt igitur sibi amorẽ
nostrum? Quidni curremus in odorẽ ista-
rum rosarum, & facundas hujusmodi pro
nobis oratrices deosculabimur? Olfacia-
mus hos flores rosarum, & lilia conval-
lium. Flores, inquit Bernardus, rubentes,
& ardentes: rubentes sanguine passionis,
& ardentes igne charitatis.

Bern. ser. 33.
in Cant.

In vulneribus
Christi, inve-
nire licet omnes
opes, & oble-
tationes.

Nunquid non trahent nos post se hæc
vulnera? Maximè quidem, sunt enim cor-
dium magnes: *Ego si exaltatus fuero à ter-
ra, omnia traham ad me ipsum.* Si trahit sua
quemque voluptas, dic, quæso, quamnam

te delectat. In his plagis invenies omnia.
Delectationes in dextera tua usque in finem. Psal. 15.

Cant. 5. *Manus ejus tornatiles aurea plena
hyacinthis.* Alij ex Hebræo: *Manus ejus
cauda pavonis.* Cassiodorus: quia in Cruce
clavis perforata, & rubore sanguinis
quasi colore putpureo respersa sunt, qua-
tenus hyacinthus est etiam flos aromati-
cus coloris purpurei, bonique odoris.

Cant. 5.
Alij.
Cassiod.

Quæris thesauros? Ecce loculi clavis
aperit: en arca lancea referata: accede,
sume, ditare.

*Foderunt manus meas, & pedes meos. Qua-
te foderunt, & non potius fixerunt? The-
saurus in ista fossa: ne invenitur.* Psal. 21.

*Simile est regnum caelorum thesauro ab-
scodito in agro. Fode agrum, & thesaurum
invenies.* Matth. 13.

D. Chrysof. Pretiosum tuum. Domine
Jesu, dedisti sanguinem, & aperto latere,
quod est theca, in qua est reconditum mar-
supium Divinitatis, & arca sanctificationis,
& lancea tanquam clave in arcam inje-
ctã, dedisti pretium ex paterno thesauro.

Chrysof.

Thesaurus ad omnia, quæ nobis de-
sunt, comparanda utilis est Augustinus:
*Quicquid ex me mihi deest, usurpo mihi
ex visceribus Domini mei, quoniam mi-
sericordia affluunt, nec desunt foramina,
per quæ fluant.* Aug. Man.
c. 21.

Aug. Man.
c. 21.

Ex his sumi-
mus, quicquid
nobis deest.

Ipsè Christus hos aureos nutros ex-
pendit ad emendum terrarum Orbem.
Idem August. expendens illa verba Psal-
mi: *Rex magnus super omnem terram.* Non
enim illi, aut sufficit unam gentem ha-
bere sub se: idèd pretium ex latere dedit,
ut emeret Orbem terrarum.

Psal. 26.
August.

D. Bernard. Bonus thesaurus, bona mar-
garita, cor tuum, bone Jesu, quam fosso
agro tui corporis inveniemus. Quis hæc
margaritam abjiciat? Quin potius dabo
omnia, omnes cogitationes, & affectus
mentis commutabo, & comparabo illam
mihi, jactans omnem cogitatum meum in
cor Domini Jesu, & sine fallacia illud me
enutriet: ad hoc enim perforatum est la-
tus tuum, ut nobis pateat interior; ob
hoc vulneratum est cor tuum, ut in illo,
& in te ab exterioribus perturbationibus
absoluti habitare possimus.

Bern. ser. 2. de
pass. c. 3.

Eccc 2. Tertid,

Ferriū. generant Christi plagæ in anima virtutes, & sanctitatem: sunt enim in primis medicinæ cælestes contra omnia vitia. Augustinus: Fusus est sanguis Medici, & factum est medicamentum phrenetici. S. Bern. Filius Dei Altissimi jubetur occidi, ut vulneribus meis pretioso sui sanguinis balsamo mederetur.

August. in l. cont. quinque hares. Bern. ser. 3. de Nativ.

Psal. 11. Chryf. Bern. ser. 62. in Cant.

Ioan. 5.

Ponam in saluari. Alii legunt: Ordinabo salutare apertum. Scilicet Apothecæ aromataria contra omnes morbos. Unde Bernardus ser. 62. in Cantica: Quid tam efficax ad curandum conscientie vulnera, nec non ad purgandam aciem mentis, quam Christi vulnerum sedula meditatio?

Hæc est probatica piscina quinque porticus habens: hæc non unus, sed quotquot viva fide acceperint, sanabuntur, à quocumque detineantur infirmitate.

Zach. 13.

Isa. 12.

Bernard.

Hinc dicitur etiam fons patens Zachariae 13. In illa die erit fons patens, &c. in ablutionem peccatoris, & menstruata. Imò fontes, Isa. 2. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris: ad Hebraicum, de visceribus Salvatoris. D. Bernard ser. de Nativ. Domini: Per hos fontes, plagas intelligit, id est, vulnera Salvatoris. Vel de fontibus Salvatoris, id est de Sacramentis, quæ fluxerunt ex fonte patens. Interis Christi in remedium nostrorum spiritualium morborum, ac spiritualis vite sustentamentum, &c.

Ioan. 3.

Lyran.

Zach. 3.

Psal. 77.

Isa. 53.

Vado, & lavate in natatoria Siloë, id est, missi, Christi scilicet, missi à Patre pro salute mundi. Ita Lyranus. Ibi mundaberis à lepra peccatorum, & restituetur anima tua munda ab omni sordē melius, quam Naaman, cui Jordanis aquas ingresso restituta fuit caro, sicut caro pueri.

Zacharia 3. Ecce ego celo super me os eius. Aquila: Sculpam aperturam eius. Ubi Hieronymus: Hunc lapidem clavis, & lancea militis faciam vulnerari, & in illius passione auferam iniquitatem terra in die una.

Percussit petram, & fluxerunt aquæ, abierunt in seco flumina. Percussit Pater æternus mysticam petram, scilicet Christum. Propter scelus populi mei percussit eum. Et fluxerunt non solum aquæ, verum etiam

A sanguis, ac flumina gratiarum abierunt in seco. O quam sicca est anima peccatoris. Percussus sum ut sonum, & aruit cor meum. Aruit, tanquàm testa virtus mea. O quam sordida! Sordes ejus in pedibus ejus. Thom. 2. En sanguis, en aqua ad lavandum sordes, ad irrigandam siccitatem: siquidem fons iste est patens in ablutione peccatoris, & menstruata. Sept. in transmutationem, & asper-sionem peccatoris. Zach. 13. Septuag.

B Ad hunc fontem, immò ad hos fontes accede peccato, incedere, lava sordes tuas, aspergere hyssopo, & super nivem dealbare, dicat unusquisque: Quemadmodum desiderat cervinus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus: sitivit anima mea ad Deum fontem vivum; nec timeamus: est enim fons patens in ablutionem, &c. quia, inquit Gregorius, apertus est jam nobis fons misericordie. Redemptor noster, ut peccatorem lavet à per-verso opere, & menstruata mentem diluat ab immunda cogitatione. Patet igitur fons, contramix cum lachrymis, lavemur hoc fonte pietatis. In hoc fonte, sicut quoque David lotus est, cum redit ad lamenta poenitentiae, post maculas gravis culpæ, ipsum quippe invenire fontē quæ-rebat, cum diceret: Redde mihi latitiam salutaris tui, & spiritu principali confirma me. Gregor.

C Iesus enim Hebraicè, Latine, salutaris dicitur. Et quid est, quod sibi latitiam Jesu reddi postulat, nisi quod hunc ante culpam contemplari consueverat, ejusque contemplationis gaudia in culpa perdidit? Unde rectè post poenitentiam, visionis ejus lætitiæ reddi quærebat. In hoc fonte misericordie lota est Magdalene, quæ prius famosa meretrix, postmodum lavit maculas corrigendo mores. In hoc fonte misericordie omnibus aperto lavit Petrus, quod negaverat: quia flevit amarè. In hoc fonte misericordie in fine suo lotus est Latho, qui semetipsum in morte reprehendens à culpa sua, abluitur est confessione veritatis. Cur igitur pigri sumus? Cur torpentes, & frigidi remanemus, qui in hoc fonte pietatis tantos jam se lavisse cognovimus? Irigone in mundatione nostra desperabimus, qui tot exempla misericordie in pigrore tenemus? Et

Psal. 50. Hebr.

Et

Et cessamus veniam querere, atque cum lachrymis fiduciam habere, qui tantorū jam emendationem spei nostrę pignus accepimus? Querere enim misericordię fontem debuimus, etiamsi clausus esset: pater & negligimus: Hęc S. Gregorius.

Nec solum purgant a vitiis vulnera Christi, verum etiam pręservant. Augustinus in Manuali. Cum me pulsat aliqua turpis cogitatio, recurro ad vulnera Christi: cum me premit caro mea, recordatione vulnerum Domini resurgo: cum Diabolus mihi parat inuidias, fugio ad viscera misericordię Domini mei, & recedit a me. Si ardor libidinis moveat membra mea, recordatione vulnerum Domini nostri Filij Dei extinguatur.

Purgant igitur a vitiis isti fontes, ac proinde tribuunt virtutes. De fide iam dictum est, ex his cicatricibus fidem ab Apostolo Thoma comparatam.

Cupis in spem erigere, ac firmare cor tuū, quod sæpę deprimunt, ac fluctuans reddunt peccata tua, & diabolicę tentationes? Jam audisti Gregorium loquentem. Audi insuper Augustinum: Non possum terrieri multitudine peccatorum, si mors Domini in mentem meam venerit: quoniam peccata mea illum vincere non possunt. Clavi, & lancea clamant mihi, quodd reconciliatus sum Christo, si enim amavero. Longinus aperuit mihi latus Christi lancea, & intravi: & ibi requiesco securus. Item in Meditationibus, cap. 13. Omnis spes, & totius fiducia certitudo mihi est in pretioso sanguine ejus, qui effusus est propter nos, & propter nostram salutem. Unde in libro de

Virginitate, ad erigendum spem nostram ira hortatur: Inspice vulnera pendentis, sanguinem morientis, pretium redimentis, cicatrices resurgentis. Caput habet inclinatum ad osculandum, cor apertum ad diligendum, brachia extensa ad amplectendum, totum corpus expositum ad redimendum. Fixe, quanta fac cogitate: hæc in sacra velt recordis appendite, ut non vobis ignota, in corde, qui totus

in corde fixus est in Cruce.

Quod in Catharina Senensis cum eam

de desperationem adducere

A niteretur: Ego inquit, apertę Creatori meo confiteor, me quotidie in tenebris fuisse, maleque vixisse, veruntamen fiducialiter latitabo in plagis Domini mei Jesu Christi, & omnium iniquitatum mearum maculas pretioso sanguine ejus abluam, atque cum sancto de deo jugiter gaudebo in ipso Creatore, & Redemptore meo. Post quę verba mox Diabolus in fugam conversus est.

Quomodo igitur non sperabimus, dum adeo vehementer dantur nobis ad sperandum incitamenta? Jacta anchoram spei, ut monet Apollolus dicens: *Fortissimum solatium habeamus, qui confugimus ad tenendam propositam spem, quam sicut anchoram habemus tutam, ac firmam, & incedentem usque ad interiora velaminis, ubi præcursor pro nobis introiit Iesus secundum Ordinem Melchisedech Pontifex factus in æternum.* Alij legunt: *Validam consolationē,* Alij.

vel *validam exhortationem habeamus, &c.*

Augustinus ad illud: *Volo, Pater, ut ubi ego sum, & ipsi sint mecum.* Non credis inquit: crede, crede: plus fecit, quam promisit: plus est, quodd mortuus sit æternus, quam quodd mortalis vivat in æternum. Se erigat ergo humana fragilitas, nec desperet, nec dicat: Ibi non ero.

Vis fidei justorem? Audi Arnoldum de verbis Domini in Cruce: Pro captivo suo vadem fidelem liberator se posuit, tantaque autoritate firmatum est hujus indulgentię privilegium, ut in ipso Christi crucifixi membrana, proprio sanguine conscriptę sint hujus absolutionis literę, maneatque infixum usque hodie sigillum plaga lateris, quam semper oculis Patris exhibet præsentia Salvatoris,

Unde Augustinus in illud Joannis: *Latus ejus aperuit.* Vigilanti verbo, ait, usus est Evangelista, ut non diceret, latus ejus percussus, aut vulneravit, seu quid aliud: sed, *aperuit*, ut illic quodammodo vitę ostium panderetur. Hęc prænuñciabat, quodd Noë in latere arcę ostium facere iussus est, per quodd intrarent animalia, quę non erant diluvio peritura.

De charitate quid dicam? Nunquid non generant in nobis ista vulnera charitatem; si, ut probavimus, voluntatem

Essee? inflare-

Aug. in Man. cap. 22. In vulneribus Christi ad verum omnes tentationes veniunt.

Aug. in Man. cap. 23.

Idem Med. cap. 13.

Idem lib. de Virgin.

Mosis in 2. Nil, 6. 1.

Hebr. 6.

August. in Ioan. 17.

Arnold. de verb. Dom.

August. in Ioan. 19.

- Matth. 18.*
Psal. 54.
inflammari? Sicut certe nidus divini amoris plaga Christi in Cruce extensi, ita ut volucres cali veniant, & habitent in ramis ejus. Quis dabit mihi pennas sicut columba (amore flagrantis) & volabo & requiescat? Utinam anima nostra, ceu salamandra caelestis, in his ignitis charitate fornacibus ardeat, & vivat, siquidem cibus ei ignis.
- Isa. 2.*
August.
Quæris fortitudinem, atque tutum reddere te ab hostium incurSIONIBUS? Abscondere in fossa humo. Hic fortis, & totus eris contra diabolica jacula. Augustinus: Nunquam te ad illam turrim diabolica jacula secutura sunt, ubi Itabis munitus, & fixus.
- 1. Par. 6.*
En civitates refugij, ad quas si quis fugiet, vivet. Augustinus: Tutum refugium contra hostes vulnera Salvatoris.
- Ios. 20.*
Josue 20. Recessus ad refugij loca ad tempus erat, quousque ad Summi Sacerdotis mortem inimici placabantur: sed confugium ad Christi vulnera perpetuum; quia hostes habemus impiacabiles. Augustinus: In omnibus adversitatibus non inveni tam efficax remedium, quam vulnera Christi, in quibus dormio securus, & requiesco intrepidus. In his passer invenit sibi domum, & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos. In his columba se tutatur, & circumvolitantem intrepida intuetur accipitrem.
- Psal. 81.*
Bern. ser. 61.
in Cant.
Cyrillus Alexandrinus in illud Isaia: Ecce in manibus meis descripsi tibi septuaginta legunt: Ecce super manus meas depinxi muros tuos; inquit: Christi passio: & pretiosa Crux, manuum ipsius affixio, securitas fuit, & murus inaccessus, & infractus his, qui in ipsum crediderunt.
- Isa. 49.*
Septuag.
Cyrl. Alex.
ibid.
Qui sunt arma, quibus Dæmon fugatur, ejusque virtus conteritur. Quinque lapides David, quinque plagæ, inquit Lyranus, quibus Goliath occisus est.
- Lyran.*
Ync. Belu.
S. Edmundus Cantuariensis apud Vincencium Belvacensem in speculo historiali, Dæmonem adjarans: Adjuro te, inquit, per asperionem sanguinis Jesu Christi, in quo facilius te vincere possumus. In eo respondit, quod nominasti.
- Laurent. de cast. conub.*
Hinc adversarum rerum tolerantia, & confortatio, B. Laurentius Justin. Quis pati reuatur, patiente Domino? & alibi: Verbi, & animæ Passio passione vincitur, & cruciatus cruciatibus superatur: dolorem servi dolor lenit Domini.
- August.*
Vox ad animam morientem: Surge, & cogita vulnera mea. Item: Omne asperum intinge in latus meum, & erit tibi dulce.
- B*
Scribe, Domine, vulnera tua in corde meo pretioso sanguine tuo, ut legam in eis amorem tuum, ad contemnendum pro te omnem amorem; dolorem tuum, ad sustinendum pro te omnem dolorem.
- C*
Quid plura? Non solum intellectum illuminant, affectum inflammant, & generant in nobis virtutes, & sanctitatem, verum etiam vitam largiuntur æternam.
- D. Bonav. in Stim. p. 1. c. 12.*
Vita, & gloria tres habet actus, visionem, fruitionem, ac tenationem. D. Bonaventura in Stimulo: Per apertionem lateris meruit Sanctis visionem apertam. Fruitio est ex vulneribus manuum. Delectationes in dextera tua usque in finem. Tentio ex sacratissimis pedibus, Cant. 1. Tenui eum, nec dimittam. Blosius. Hæc Blosius expl. quinq; vulnera beatissima plus pulchritudinis, lætitiæ, & claritatis toti caelestis Curia conferunt, quam omnia alia, quæ in vita perenni (excepta Divinitate) habentur.
- Cant. 1.*
Blosius expl.
Pass. c. 19.
D
Franciscus Osunnen. Beatur anima, dum mentis intelligentia Deum videt, sicuti est: beabitur & corpus Electorum ab humanitate Christi, quæ omnes eorum sensus recreabit, visum præsertim admirabili quinque vulnerum pulchritudine. Merito itaque de iisdem scriptum est: Ingredietur, & egredietur. & pascuam inveniet. Ingredietur per animæ facultates ad Divinitatem: egredietur per quinque sensus ad quinque vulnera sacrosanctæ humanitatis exploranda, & pascuam inveniet.
- E*
Convertete igitur, anima mea in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi. Dicas audacter: Hæc requies mea in seculum seculi: hic habitabo, quoniam elegi eam. In nidulo meo moriar: & sicut palma multiplicabo dies. En clamat, en vocat: Veni, columba mea, in foraminibus petrae, in caverna mæceriæ.
- Psal. 131.*
Iob. 29.
Cant. 2.
Sim. de Cass.
Simon de Cassia: Sibi ad negligentiam impu-

impute, qui non ingreditur, si apertum novit introitum.

*Sarius in Vita
Ipsius, 2.7.
Septemb.*

Huc se recepit B. Eleazarus, Ariani Comes, ad quem diutius absentem cum famulum uxor misisset, respondit per literas: Sanctus sum corpore, & sospes: quod si videre me cupis, quare in vulnere lateris Christi: ibi habito, ibi poteris me invenire, frustra alibi quaesitura

*Matth. 17.
D. Bonav. in
Sim. p. 1. c. 1.*

Bonum est nos hic esse. D. Bonaventura: *Faciamus hic tria tabernacula*, unum in pedibus, unum in manibus, aliud continentium in latere: ibi volo quiescere, & vigilare; bibere, comedere, legere, adorare, & omnia mea negotia pertractare: ubi loquar ad cor eius, & ab ipso, quod voluero, impetrabo; & hic erit requies mea in sempiternum.

1. Pet. 4.

Nos quoque idem faciamus: *Christo passo in carne eadem cogitatione armamini.* Christum pro nobis crucifixum, ac vulneratum mentis oculis inspicimus, & meditemur.

Stephanus Abbas: Die noctuque nihil aliud, inquit, aspicio, nisi Domini Jesum Christum in Cruce pendentem.

Stylita ille hac memoria immoto corpore, & animo continue caeli spectabat.

Gal. 6.

Paulus ad Galatas 6. *Ego stigmata Domini Jesu in corpore meo porto.* Ita Franciscus, ita Catharina Senensis. Et nos sumus *Mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes*,

2. Cor. 4.

& ipsius passionem, & vulnera semper in corde. Quod quam gratum illi sit, testes erunt Sanctus Franciscus, & Catharina Senensis, quibus impressa sunt in carne vulnera Christi vestigia. Testis erit B. Clara de Monte Falco, in cuius corde formata ex ipsius carne instrumenta passionis Christi, non sine magna omnium admiratione, ac devotione cernuntur.

Ecl. 38.

Sicut ergo Christus cor suum dedit in contumaciam operum, & aperiri lancea voluit, ut corda nostra ibi collocentur ac morentur, praebemus & nos illi cor nostrum ipso postulante: *Præbe, fili mi, cor tuum mihi.* Volemus, tanquam columbae,

Pro. 23.

pennis bonarum cogitationum. Figamus pedes affectuum in foraminibus petre, in caverna maceria: ibi sonet vox tua: en ipse invitat. *Fac me audire vocem tuam.* Loquere ad petram constitutus in petra, & illa dabit tibi aquas tuas lachrymarum tuarum etiam

Cant. 8.

A dulcissima dilectionis. Dic cum Augustino: Quid comisti, amantissime juvenis: ut adeo male tractareris: Quod scelus tuum? Quae noxa tua? Quae causa mortis? Quae occasio tuae damnationis? Ego enim sum tui causa doloris, tuæ culpa occisionis, ego tuæ mortis meritum, ego tuæ passionis livor, tui cruciatus labor. O mirabilis causaturæ conditio, & ineffabilis mysterii dispositio! Peccat iniquus, & punitur iustus: delinquit reus, & vapulat innocens: offendit impius, & damnatur pius, quod meretur malus, patitur bonus: quod perpetrat servus, exolvit Dominus: quod committit homo, sustinet Deus. Quid, Nate Dei, tua descendit humilitas? Quid tua flagravir charitas? Quid profudit pietas? Quid exerevit benignitas? Quid tuus attingit amor? Quid pervexit compassio? Ego enim inique egi, tu poenam multaris: ego fruor deliciis, tu laniaris clavis. Ecce, Rex gloriae, ecce mea impietas, & tua claret pietas. Quid, Rex meus, & Deus meus, quid retribuam tibi pro omnibus, quae retribuisti mihi?

B Offeras deinde vulnera Christi, ut Christus ipse fuerit, eterno Patri aspicienda. Dic cum eodem Augustino: Reduc, Domine Deus meus, oculos tuæ majestatis super opus ineffabile pietatis. Inquire dulcem natum toto corpore extensum: cerne manus innoxias pio manantes sanguine, & remitte placatus scelera, quae paraverunt manus meae: considera inerte latus crudeli perforsum cuspidis: & renova me facto fonte, quem inde credo fluxisse: vide immaculata vestigia, quae non steterunt in via peccatorum, sed semper ambulaverunt in lege tuo, duris confixa clavis: & perface gressus meos in semitis tuis. Oro te, Rex sanctorum, per hunc Sanctum sanctorum, per hunc Redemptorem meum, fac me currere viam mandatorum tuorum, ut evaleam spiritu uniri, qui mea non horruit carne vestiri.

C Cupiamus taliter uniri, ut nunquam inde liceat divelli, quod contigit Apostolo, unde gloriabatur: *Christo confixus sum Crucis: unde autem jam non ego, vivit verò in me Christus.* Hanc unionem ut assequeretur Seraphicus Bonaventura,

cupiebat

cupiebat

cupiebat

*Aug. in Med.
c. 7.*

*Aug. in Med.
c. 6.*

Gal. 2.

*D. Bonav. in
Sim. p. 1. c. 1.*

cupiebat esse Christo unicus loco Crucis, unde dicebat: O cur Crucis illius loco non fui, ut Christus fuisset manibus meis, & pedibus conclavatus: Certe illi Joseph ab Arimathæa dixissem: Non auferas Jesum à me: sed me secum sepelias in sepulchro: non enim volo amplius ab ipso separari: sed si hoc modo facere non possum corpore, saltem hoc volo mente. Hæc Bonaventura. Quod ut assequare, id ipsum cum D. Bernardo ab ipso Christo efflagita, qui ita rogabat: Conlige illi (scilicet Cruci) manus meas, & pedes meos, & totum passioni tuæ conforma servum tuum, Domine: da, obsecro, mihi continere ab operibus carnis, que odisti: & facere justitiam, quam dilexisti: & in utroque tuam querere gloriam: & sinistram quidem meam clavo temperantia: dexteram vero clavo justitiae in illa sublimi Cruce fixas arbitror. Da menti meæ jugiter meditari in lego tua, & omnem cogitatum jactare in te: & dextrum pedem meum eidem ligno vitæ clavo prudentia affige. Da, ut sinistram spiritus mei sensualitatem non enervet labentis vitæ infelix felicitas. Felix & sinister quoque meus fortitudinis clavo in Cruce tenebitur. Illud quoque, quod post mortem tuam insatiabilis malitia impiorum in te exercuit, hanc in me similitudinem exprime. Vulneret cor meum vivus, & efficax sermo tuus, penetrabilior omni lancea acutissima pertingens usque ad divisionem animæ meæ, & producens ex ea tanquam de dextero latere meo, vice sanguinis, & aquæ, amorem tuum, Domine, & fratrum meorum. Postremo, & munda sudore primæ solæ spiritum meum involve, in qua requiescam egrediens, & ingrediens in locum tabernaculi admirabilis

Per vulnera Christi rogatus Deus facilem seprabet animabus Purgatorij.

Nec verò te pigeat per has plagas pro animabus in Purgatorio existentibus Deum exorare: siquidem gratissimum ipsi futurum erit, & primum invenies ad audiendum, & exaudiendum. D. Thomas.

Ex Chronica Minorum habetur, quod B. Joannes de Alvernia exorans in hac memoria pro animabus, vidit ut multi-

rudiuem scintillarum à magna, & ardenti fornace procedentium, quasi infinitas animas de Purgatorio egredi.

Beate Gertrudis lib. 5. cap. 17. habetur, orationem Dominicam in memoriam quinque plagarum pro animabus in Purgatorio existentibus quinquies recitatam, maximo eisdem animabus adjuvamento esse.

His omnibus, quæ hæcenus dicta sunt, accuratè perpenis, excita, Christiane, animam tuam in Dei tui ardentissimam dilectionem. Dic ergo cum Augustino: *Aug. in Maa. c. 24.*

O anima mea insignita Dei imagine, redempta Christi sanguine, desponsata fide, dotata spiritu, ornata virtutibus, deputata cum Angelis, dilige illum, à quo tantum dilectas: intende illi, qui intendit tibi: quare quærentem te: ama amorem tuum, à quo amaris, cuius amore præventa es, qui est causa amoris tui. Ipse est meritum, ipse præmium, ipse fructus, ipse usus, ipse finis. Ama illum, qui eduxit te de lacu miserie, & de luto fecit. Elige illum amicum tuum præ omnibus amicis tuis, qui cum omnia subtrahata fuerint, solus tibi fidem servabit: in die sepulture tuæ, cum omnes amici tui recedent à te, ille te non derelinquet, sed tuebitur à rugientibus præ paratis ad escam, & conduceret te per ignotam regionem, atque perducet ad plateas superæ Sion, & ibi collocabit te cum Angelis ante faciem maiestatis sue, ubi audies illud angelicum melos, Sanctus, Sanctus, Sanctus, &c. Ibi est canticum lætitiæ, vox exultationis & salutis gratiarum actio, & vox laudis, atque Alleluja perpetuum. Ibi est cumulus felicitatis, supereminens gloria, superabundans læticia, & omnia bona. O anima mea,

suspira ardentè, desideria vehementer, ut possis pervenire in illam supernam civitatem, de qua tam gloriosa dicta sunt, in qua sicut lætantium omnium habitatio est. Quod præstet is, qui pro nobis vulneratus, ac mortuus est, qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit, & regnat in secula sæculorum. Amen.

LAVS DEO IN ÆTERNVM.

INDEX